

4.4. *Ivča (svátek)*
4.4. *Myška (svátek)*
16.4. *Irča (svátek)*
17.4. *Hibou (17 let)*

Ajeťák

Občasník 6. střediska Junáka Brno. Časopis není výdělečně činný.
Vyšlo 15.4. 2008 v nákladu 70 ks.
Uzávěrka příštího čísla bude 15. 5. 2008

Redakce

Šéfredaktorka a korektorka: Ges – Martina Tlachová
Sazba: Orwen – Ondřej Veselý, Wizy – Jonáš Holcner
Redaktoři: Knofla – Irena Janíková, Miwe – Eva Pokorná,
Alwar – Vojta Robotka, Orwen – Ondřej Veselý,
Souri – Eva Klepáčková, Hibou – Karolína Opltová,
Bris – Pavel Kuba, Okeo – Dan Kučera
Ilustrátor: Orwen – Ondřej Veselý

Vydává

6. středisko Junáka „A je to!“, Trýbova 1a, 602 00 Brno
číslo účtu 1800695001/2400 URL: <http://ajeto.wosa.cz>
transakce na účtu: http://www.ebanka.cz/tran_uct/1800695001.html
příspěvky posílejte na adresu ajetak@pandora.cz

DĚKUJEME

Děkuju dívčímu oddílu, že mě po tak dlouhé době zase vzaly mezi sebe.

Ges

Děkuji Jethrovi a Tafirdovi za příjemně strávenou noc z pátku (4. 4.) na sobotu (5. 4.). Bez nich by to nebyla taková divočina;-)

Okeo

Děkuji Orwenovi za zázvorovou limonádu.

Souri

Děkuji Chani a Daisy za příslibenou účast na roverském ufovalu.

Bris

Dík všem kdo nás podpořili na vozembouchu při přípravě na něj atd...

Wizy

Děkuji Souru za upřímný názor :-).

Orwen

Test pro chytré děti

které kočičce upálili paničku?

Správná odpověď z minulého Ajeťáka: c)

AKTUALITY

- 29.3. proběhl Vozembouch. Skautky se umístily na krásném 2. místě. A naši borečci na 1. místě! Gratulujeme!
- Tebi a Wizy složili rádcovské zkoušky. Gratulujeme podruhé!
- 30. 4. v 18h proběhne na klubovně schůzka rodičů k táboru. (tato schůzka je určena hlavně pro rodiče nováčků)
- Už jste si sehnali černé brýle a oblečení k nepoznání? Nezapoměňte, že již brzy po x letech se k nám vrací oblíbená
- Převlíkanda. Info – všude po klubovně :)

VYPADÁŠ HROZNĚ

Vážení čtenáři, po bonusu v minulém čísle, Vám přinášíme další bonus. Dvě dívky, tak roztomilé a přitom tak hrůzostrašné. Neváhejte a posílejte hlasy! Již brzy naše soutěž končí!!!

V příštím čísle se můžete těšit na rekapitulaci všech soutěží a pak už jen měsíc a bude znám vítěz. Máte už rozmyšleno, kdo je váš favorit? Jste taky tak napjati?

Střediskové Velikonoce 2008

Michal

Sešli jsme se 20. 3. 2008 v 8:20 hodin na p.u.n. Nasedli jsme do hodiny rychlíkem do Pardubic, kde jsme nasedli na osobák a jeli jsme chvilku do Hradce a od tam ještě jedním osobákem ale to už jsme dojezili do Jaroměře. Když jsme přijeli, bylo něco okolo poledne... Došli jsme do chaty, vybalili jsme si a šli jsme obědvat. Večer jsme hráli Brisovú hru – Volba prezidenta... Vyhrál jsem to já, já jsem se stal novou hlavou státu a nejbohatším člověkem se stal Rowis který byl nejbohatší díky tomu, že své straně vzal z účtu 300 000Kč. Po hře jsme šli spát.

A je tu sobota. Je ráno, vstáváme, snídáme a je tu problém. Přijedou vlčata a světlušky a my, co už tady v Jaroměři jsme dlouho, tak se musíme přizpůsobit. Museli jsme se všichni smrsknout do 2. patra a malým jsme nechali větší místnost dole. Po přesunu jsme šli nakupovat a pryč. Když jsme se vrátili, vlčata a světlušky už tu byli a my jsme měli další program – zápasy, kde se podrážely ruce. Hra byla celkem dlouhá a dobrá. Potom jsme měli hru na dvě skupiny. Měli jsme za úkol dostat golfák napřed

slalomem a potom do schodů. A pak už byl kolovlaku a jeli jsme dvě nec... Pomalu tu byl večer a my jsme šli na kutě, akorát nám trvalo než jsme usnuli :D.

A je tu neděle. Vstáváme, snídáme a tak. Není to dlouho a vydáváme se na cestu hledat proutky na mrskačku. Čeká nás dlouhá cesta. Ale nakonec se povedlo a proutky jsme našli. Upleteno a vracíme se zpět. Nedělní večer byl program relativně dobrý. Byla to diskuzní hra, kde u každých dvou vedoucích bylo nějaké téma, o kterém se diskutovalo 15 minut a na konci se hlasovalo pro jednotlivé lidi, co byli v té skupině. Všichni čekali že se vyhlásí, kdo dostal nejvíce bodů ale Vikki všeky přesvědčil – vyhlášoval ty, kteří rozdali nejvíce bodů. A zase tu byl večer a ráno v pondělí, když jsme vstali, už byly holky pryč. A my jsme vycházeli je podle šifer hledat, byl to teda záhul to vyluštit, ale přece. Chvilinku před otevřením poslední nápovědy jsme na to

přišli. Holky jsme podle fotek na foťáku našli a vymrskali... Po návratu do chaty byla tradiční žranice a balení. Postupně jsme odcházeli na vlak a jeli tři hodiny do Brna na hlavák... Zakon-

čili jsme a zase někdy: AHÓÓÓJ!

MEDVÍDĚCÍ KOUTEČEK

Okeo

Milá Medvíďáta,
pakliže nejste příliš v obraze, mám pro vás opravdu strhující informaci: duben je tady. A s dubnem tu máme nový Ajeťák a další medvídě-

cí koutek. Avšak to není vše, co nám tento fantastický měsíc nabízí. V dubnu se můžete těšit na opravdu sčelou akci, která se bude konat 19. – tou akcí je, jak jistě víte, Převlíkanda, a to si

nesmíte nechat ujít. Ale nejenom tuto akci si nesmíte nechat ujít, další takovou neujitelnou akci jsou přece šutry, na které se můžete těšit začátkem jít.

Jinak na okraj bych chtěl velmi srdečně v našem oddíle přivítat nového člena Matěje a ať se mu tu líbí a daří.

A na závěr tradičně přikládám bodování, ať víte jak na tom jste a abyste se mohli kochat vašim umístěním, případně se zamyslet, co dělat, abyste zlepšili své skóre. A to už je pro tentokrát opravdu vše a mějte se tak jak chcete. Pá.

	S 4.3.	V 8.3.	S 11.3.	S 18.3.	Velikonoční výlet	S 25.3.	Celkem březen	Pořadí březen	Docházka březen	Celkem bodů	Celkové pořadí	Celková docházka
Adam	13	0	9	1	0	20	43	9	50%	150	9	67%
Darek	20	-10	22	20	-10	20	62	8	67%	204	6	80%
David	18	35	19	-10	56	23	141	3	67%	310	2	80%
Filip	-10	35	22	20	75	25	167	2	83%	329	1	73%
Honza	22	35	10	16	75	20	178	1	67%	302	3	73%
Honzik	20	35	18	22	-10	25	110	5	83%	178	7	67%
Kryštof	16	35	20	-10	0	18	79	7	67%	171	8	67%
Pepik	20	35	18	-10	0	24	87	6	67%	286	4	80%
Vojta	20	35	20	27	0	20	122	4	83%	215	5	80%

MEDVĚDÍ KOUTEK

Bris

Milí Medvědi, vítám vás u dalšího pokračování našeho vašeho koutku. Máme tu duben a doba do tábora se nám neustále zkracuje. Všimáte si toho také? Pokud ne, tak přináším zprávu, které jste si určitě museli všimnout. Naš oddíl po dlouhých letech ovládl pěveckou soutěž Vozembouch a hlavně díky Rowovi, Matějovi, Wizymu a Maenvinovi porazil obhájce loňského prvenství. Gratulace patří nejenom vám čtyřem, ale i všem, co vás podporovali.

Díky vítězství ve Vozembouchu se nám naskytá ojedinělá možnost – ovládnout Brno. Pokud bychom vyhráli i dětský ufobalový turnaj, který proběhne v neděli 18. května, získáme unikátní

double, o kterém se žádnému z brněnských oddílů ani nesnilo. A to už je pořádná motivace, ne?

V dubnu jsme už absolvovali hru po Brně s holkama z Dvojky a další hra po Brně nás čeká již 19.4. Bude to celostředisková hra, kde budeme rozděleni do třech mafiánských rodin, ovládaných našimi milovanými páry. Po Převlíkandě bude opět týden bez výpravy a vyjedem si na Šutry, makat...

Dnes nepřikládám žádnou tabulku s bodováním, protože to už zůstane do tábora zahaleno tajemstvím, ale přikládám seznam všech akcí, které proběhnou do konce školního roku.

Mějte se, a v květnu se na vás těším zase.

19.4.	sobota	Převlíkanda
1.-4.5.	čtvrtek-neděle	Šutry
18.5.	neděle	Ufobalový turnaj
30.4.-1.6.	pátek-neděle	TTT
14.-15.6.	sobota-neděle	Příprava na tábor
27.6.-18.7.	pátek-pátek(možná)	Tábor 08 Bohdalov

DÍVČÍ KOUTEK

Hibou

Tak a čas se naplnil... Že se vám odtud ještě nechce? Ale třeba to potom bude lepší...Ne, vážně dejte si říct a nedělejte nám tu problémy. Jo, docela to chápu, je to velká neznámá, nikomu se nechce, ale třeba to bude stát za to. Co třeba, určitě! Tak vy nepůjete dobrovolně? Co se dá dělat, my už se o to nějak postaráme... Někdo to za vás prostě udělá.

Echm. Ne, to nebyla smrtka. To jsme se jen hodně dlouho snažily přemluvit březem, aby už konečně skončil a mohlo se to přehoupnout někam dál. Tušily jsme, že to asi bude hodně těžké, protože březem byl na akce hodně bohatý a kdo by se s ním potom loučil, když nám otevřel tolik možností. Ale my řekly „Ne!“ A tak tu máme duben v celé své kráse a že nevíte, co vás v něm čeká, to je celkem normální. To totiž neví nikdo.

Jak jste si jistě všimly, v březnovém bodování jste měly možnost získat více bodů, tedy pokud jste jely na Velikonoce, nebo se alespoň omluvaly tak, aby to byl důvod omluvitelný a tudíž jste

dostaly polovinu toho, co jste dostat mohly, kdybyste jely. Holt omluva patří k dobrému vychování a proto radíme: „Omlouvat, omlouvat, omlouvat“. Témata jste možná ani nestačily zaregistrovat, ale jen tak pro pořádek, abyste v tom měly jasno, potýkat jste se mohly s šiframi, historií či zákonem. Při nejhorším si s nimi potykáte někdy jindy ☺.

Doufám, že už se všechny chystáte na Převlíkandu, která bude 19. 4. Pamatujte, že taková akce se koná jen ve výjimečných případech, kterými může být například přestupný rok či podobné. Pamětníci pamatují Převlíkandu z roku 2001, a to už je doopravdy hodně dávno, tak se raději ještě zamyslete, než si definitivně řeknete „tak na téhle akci být nemusím“, protože opak je pravdou, na téhle akci prostě a jednoduše být MUSÍTE. Kdo ví, kdy bude další;-)

Meteorologové věští postupné oteplování. „Ááá, už vidím hlavičku!“ No fakt, je tady. Duben. Tak nalad'te buben, ať nepřijdete na buben a užijte si ho ☺.

Koutek poezie

Souri

Ahoj milí čtenáři,
nějak mě příliš nenapadá, jak uvést dubnový koutek, nevím co se říká o dubnu. Něco si vymyslím.

Duben je pozpátku nebuD. Chybí už jen „e“ a je z toho „nebude“. Takže doufejme že nebude ošklivo, nebudou zrušeny všechny jarní akce a že mě za toto plácání nebudete mít neradi.

Tot' snad vše a nyní Viljem Šejkspír a jeden z jeho milostných sonetů. A kdyby se vám na něm zdálo něco zvláštního, tak se vám to nezdá.

sonet č.26

Ty, jenž v své manství, milovaný pane,
svou šlechetností sis mě uvázal,
dnes posílám ti poselství své psané,
abych ti, třeba chudě, úctu vzdal.
Tak velkou úctu, že v mých silách není
jinak než chudičce se vyslovit,
ale já doufám ve tvé pochopení,
že vlídně přijmeš i můj holý cit:
než se má šťastná hvězda pousměje
a ponechá mi přízeň napořád,
než nahotu mé lásky přioděje,
abych byl hoden tobě holdovat –
pak troufnu si snad říct, jak miluji tě,
zatím však kořím se ti jenom skrytě.

PRAVDA, NEBO FIKCE

Tebi a Julča

Čtenáři, čtenářky, čtenářata...

Přicházíme opět my s naší ojedinělou a jedinečnou rubrikou. PRAVDA, NEBO FIKCE? Tentokrát v naší anketě hlasovalo 10 jedinců. Převážně pánská populace střediska. Sedm z dotyčných hlasovalo, že tento příběh byl pouze výplod naší fantazie. Další tři označili příběh za pravdu. No, teď se ukazuje, jak dokáže člověk někoho zmanipulovat. Tento příběh byl pravda, stal se nám opravdu na pololetní výpravě u Zajdy ve srubu. Především však dodatečně děkujeme všem hlasujícím a doufáme, že ve své

činnosti – hlasování do naší rubriky – budou pokračovat. Snad dnes přibudou další hlasující. No tak, nebuďte líní a hlasujte. My a naše rubrika jsme tu pro vás, bez vás to nemá smysl... Ale teď neváhejte a pusťte se do čtení a poté hlasování...

Dnes tu pro vás máme naprosto unikátní příběh, který se odehrál v životě našich dvou členů střediska a to Frima a Ithriga. Ti byli tak hodní a podělili se s námi o něj. Nebo snad nepodělili a my jsme si to vymyslely? Tak, objasnění této záhady už je jen na vás. Tak neváhejte, čtěte, hlasujte...

Jednokolka

„Hej, Ithrigu, jdeme?“ ptá se netrpělivý Frim čekající u dveří. Ithrig si sbalí věci do batohu a rychlým krokem se blíží k předsínce. Rychle se obuje, vezme si svůj stroj (jednokolku) a společně se ubírají od klubovny směr Petrov. Touto dobou už na nebi začíná zapadat slunce a objevují se zatím světlé červánky, které vytváří až příliš romantickou atmosféru pro dva kluky. Společně se projeli po parku nad Novými sady a zastavili se u jedné z mnoha laviček. „Ježiš, tahle nuda fakt nemá obdoby,“ nadhazuje otráveně Frim.

„No tak co takhle zkusit, kdo seskáče rychleji na jednokolce schody až dolů?“ řekl Ithrig. Hned po tomto oznámení si pomyslí: „Sem ale, vždyť to skoro neumím.“ Tuhle myšlenku, či snad fakt, si nechal prozatím pro sebe. V duchu si však říká: „Řeknu to, až na to bude vhodná chvíle. Teď ještě ne.“

„Tak fajn,“ řekl po chvíli ticha Frim a namířil si to přímo ke schodům. Ithrig zapnul stopky a sledoval soustředícího se Frima. Po chvíli uslyšel dva rozmlouvající lidi. Nejspíš to byli kluci, zhruba jeho věku, ale nevěnoval jim příliš velkou pozornost. Po další chvíli (věnované pře-

mýšlení jestli nemá Frimovi říct, ať toho nechá dřív, než si rozbije hlavu) se otočil. Spatřil, jak dva chlápci, kteří spolu předtím rozmlouvali, pomalu odchází s jeho jednokolkou. „Kašlu na Frima,“ pomyslel si a dal se do běhu. Jakmile ho chlápce spatřili, dali se na útěk.

Honička pokračovala až na Zelný trh, kde se mladíci vzdali a jednokolku nechali na dlažbě kousek od vyschlé kašny Parnas. Nedaleko stál starší pán. Popošel k jednokolce, sklonil se k ní a zvedl ji. V tutéž chvíli příběhl k jednokolce Ithrig. „Pardon,“ oslovil překvapeného muže. „Ta jednokolka nejspíš patří mně.“ Muž mu ji podal. Ithrig si vzal jednokolku a pomalým krokem se vydal zpátky.

Mezitím Frim zdolal celé schody. Když seskočil z posledního schodu, řekl vítězné a hlasitě „stop“. Bylo to takové stop, které každý řekne rád po dobrém výkonu a přidal k němu šťastný úsměv. Ohlédl se na začátek schodů, ale jeho úsměv hned povadl. „Ithrigu?!“ zvolal a čekal, co se stane. Vyběhl po schodech a rozhlídl se kolem. „Ithrigu?“ a začínal se cítit bezmocně. „Jestli Ithrig odešel, tak je to dost divný. Nikdy by to neudělal,“ pomyslel si. Po-

pošel k nedaleké lavičce a usadil se. „Přemýšlej, kam mohl jít,“ říkal si.

„Sorry, fakt sorry!“ ozval se Itrigův hlas.

„Můžu se tě sakra zeptat, kde jsi byl?“ obrátil se na něj Frim. „Vysvětlování necháme až na cestu k vám,“ řekl Ithrig a zasmál se.

Jedno víme ale jistě. Oba dva na tento zážitek budou ještě dlouho vzpomínat...

P.S.: Slova, která říkali, jsou poněkud zkreslená, nedali nám přesný záznam o rozhovorech...o)

Následující příspěvek zaslala Daisy

Jmenuje se Martin Kryštof, ale v oddíle dostal přezdívku Jaim (vyslovuj *Chajm*). Letos v lednu mu bylo 21. Do Medvědů přestal chodit už před několika lety, ale rád by se zase vrátil. Zatím nemůže, je totiž ve vězení. Je to fajn kluk, který bohužel začal brát drogy a krást. Ze závislosti ho vytáhla až Katka. Jaim teď musí počkat ještě dva roky, než se s ní na svobodě uvidí. Spoustu věcí si v hlavě uspořádal a těší se na „normální“ život. Mezitím píše Katce básničky. Tohle jsou dvě z nich.

Miluji

Miluji noc, její černé nebe
miluji Tvé oči, miluji Tebe
miluji ráno, když padá rosa
miluji Tebe, když chodíš bosa
miluji vítr v korunách stromů
miluji Tebe, když vracíš se domů
miluji květy rozkvetlé růže
miluji vůni Tvé něžné kůže
miluji paprsky sluneční
miluji Tvé oči, když se rozjasní
miluji les a jeho ticho
miluji Tvé nádherné břicho
miluji proud tekoucí řeky
miluji Tvých prstů doteky
miluji skálu a její tvrdost
miluji Tvou krásu i hrdost
miluji poušť, písečné duny
miluji Tvůj zadeček a také nohy
miluji zimu a padající sních
miluji Tvůj úsměv a smích
miluji radost i splín
miluji Tvůj vášnivý klín
miluji Tě, holčičko, víc
než život svůj
miluji Tě, holčičko, chci
být jenom Tvůj

Poprvé

Když viděl jsem Tě poprvé,
myslel jsem, že sním.
Když viděl jsem Tě poprvé,
hned opustil mě splín.
Když viděl jsem Tě poprvé,
chtěl jsem Tě hned mít,
když viděl jsem Tě poprvé,
já chtěl Tě ihned políbit.
Když viděl jsem Tě poprvé,
Tak zastavil se čas
a já, lásko, slyšel jen Tvého srdce hlas.
Když viděl jsem Tě poprvé,
já věděl, žes ta pravá,
ta pravá, co srdci mému potěšení dává.
Od té doby časy plynou a já, miláčku,
už vím, že nechci nikdy jinou.

LUŠTĚNINY

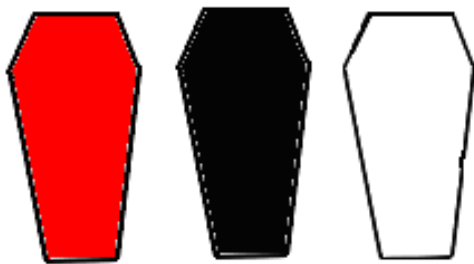
Bris a Okeo

Vážení čtenáři, vítejte u dalšího dílu luštěnin. Opět vám přinášíme dvě luštěniny. Napřed jednu pro starší, která není zas moc luštěnina, ale je velmi těžká proto na konci dnešního dílu objevíte i správné odpovědi.

Mladší necht' najdou cestu Tomovi k myšákovu Jerrymu!

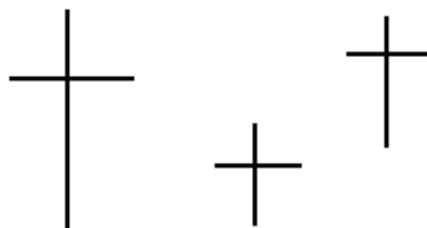
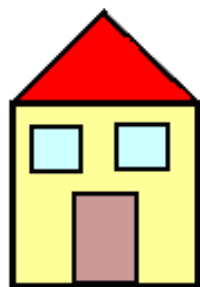
Jsi po smrti. Kterou rakev si vybereš??

Červenou, černou nebo bílou?

Jak se dostanete ke třicetikoruně, když nemůžete řeku přeplavat, přeskočit, obejít...?

Které auto dojede k domu dřív??

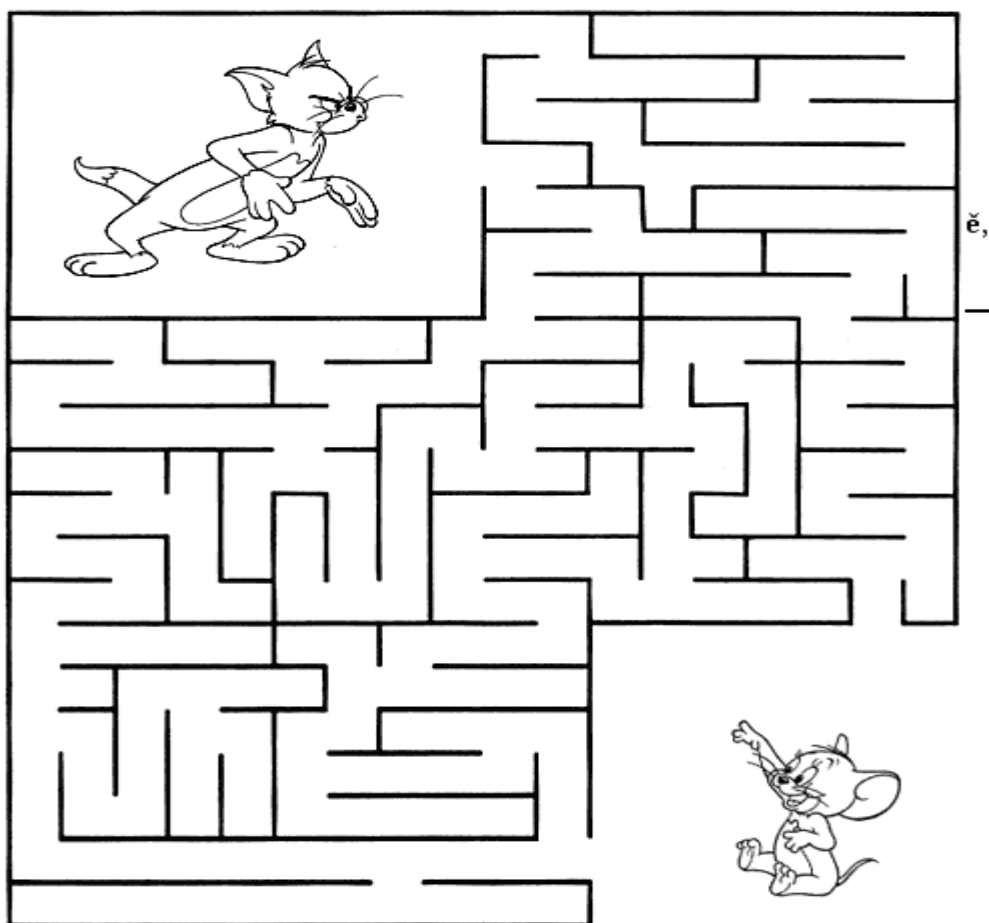
Který kříž je největší??

Odpovědi:

1. Jak si můžeš vybrat po smrti rakev?
2. Vždyť 30 koruna přece neexistuje?
3. Jak to auto může jet, když nemá kola?
4. Uprostřed těch čtyř obrázků!!!

Pomoz Tomovi najít cestu skrz bludiště, aby chytil Jerryho!!!

[↓ následující příspěvek neprošel žádnými redakčními zásahy ↓]

6° vnitřního zmatku

4. stupeň – Levandule

(úryvky z deníku)

Tafird

11. března 2003

Ahoj. Dneska do tebe píšu s těžkým srdcem. Jak sem už do tebe psala, jela jsem minulý víkend na chatu s naší partou užít si pár chvil bez školy, rodičů a jiných starostí. Zprvu to vypadalo, že to bude fakt fajn akce, ale bohužel sem udělala obrovskou chybu.. Jeden večer sme si jen tak z hecu zahráli flašku. Proč taky ne, vždyť se to normálně hraje... No ale ke konci Standa, ten kluk, kterej se mi šíleně mocinky líbí, dostal za

úkol..no..strávit se mnou noc... Normálně bych na to nepřistoupila, ale byli jsme opilí...Takže jsme to udělali...bez ochrany. Jak sem to jen mohla udělat? Myslela sem si, že se přece nic nemůže stát. Ale najednou se objevila ranní nevolnost...a prostě nic nebylo tak, jak mělo bejt..tak sem si pro jistotu sehnala těhotenský test a...*byl pozitivní!* Nevím vůbec co dělat nevím jestli to mám říct standovi opravdu nevím mohl by se na mě vykašlat a toho se tak bojím! Musím si to ještě pořádně projít hlavou. Musím si to opravdu pořádně promyslet... už musím jít. Mamka mě už volá na večeri. Ještě to s tátou neví. Bojím se jim to říct. Je mi teprv 17 a už čekám dítě. Co by na to jen řekli? Jak já se moc bojím. Ale rozhodla sem se, že jim to dneska řeknu..už mě zase volá..tak se měj a drž mi palce...

19. března 2003

STANISLAV JE ALE DEBIL!!!!!! Když sem se s ním dneska sesla a dozveděl se že sem s ním těhotná tak mi řekl, že je to můj problém a že nechce už se mnou mít nic společnýho! To jsem opravdu od něj nečekala! Sem si myslela že projeví alespoň nějaký zájem a pokusí se mi pomoci jako to udělali mí rodiče!..... Ti mi hned domluvili návštěvu u gynekologa a snažili se mi pomoci rozhodnout co dál dělat...Opravdu sem to od nich nečekala. Myslela sem si, že na mě budou křičet a nadávat, co jsem to za husu, že sem se nechala zbouchnout. Ale oni mě zcela podpořili... Jaké je to krásné mít takové rodiče, kteří ti pomůžou v největší nouzi oproti tomu, aby tě kritizovali. Teď mi zbývá se jen rozhodnout, co mám dál dělat s dítětem. Nevím, jestli si ho mám nechat nebo ne. Láká mě ta představa mít dítě, ale děsí mě všechny ty věci okolo toho - že nebudu mít čas na školu, na přátele, prostě na nic. Stále na to mám času dost... no už nevím co dál psát, tak se měj...

/.../

3.srpna 2003

Tak sem se vrátila z té prohlídky dítěte. Je v pořádku! A je to holka!!! Holčička! Bože, já mám takovou radost. A už sem ji vymyslela jméno - bude se jmenovat Levandule. Lehce nezvyklé jméno, ale nedávno sem si ho našla v jedné knížce a hrozně se mi líbilo. A našla sem tam aji jedno klučíčí jméno - Mark. Ale to už jedno, když už vím, že to je holčička. Třeba až budu další miminko, tak to bude Mark. Rodiče mi slíbili, že mi pomůžou zařizovat pro Levanduli pokoj. Měl by se udělat z pokoje, kde bydlívala babička, když k nám přijela. Ale bohužel nedávno umřela. Je mi velice líto, že se nedožila téhle chvíle. Vždycky mi říkala, že doufá, že ještě zažije svá pravnoučata.....*Hrozně mě štve,*

/následující text nebyl zcela čitelný kvůli slzám plačící dívky/

29.12.03

**NÉÉÉ!!!!!!!!!! PROČ????!!! PROČ SE TO STALO????!!! Poč ji nepomhli??
Vždyt věděli...co jí je! neeeee...moje.. Levandule.. ne... nemohlo se
stat...co budu delat?... nikdo mi nepomůže... kudy teď... moje
Levandule...já už nechci žít...co mám dělat... umřu... TRACENÍ
DOKTOŘI!! HAZLOVÉ! ZA VŠECHNO MŮŽOU JEN ONI!!! Já se pomstim..
MSTÍM SE!!! Budou litovat, že se...narodili...**

/.../

1. dubna 2008

Ahoj..dlouho jsem do tebe nepsala...hodně let...velmi se ti za to omlouvám...jsi jedinou věcí, která mi zůstala...všichni mě opustili... rodiče mě vyhodili z domova, protože prý je už přestalo bavit se na mě dívat o starat se o mě..že si prý mám sehnat byt a práci...ale k čemu to? Nic nemá přece smysl...když jsem na světě tak sama...bez přátel..už aji bez opory rodiny a příbuzných...a hlavně bez Levandule...bože, jak moc mi chybí..nebylo snad dne, kdy bych na ni nepomyslela...a nezaplakala... co bych dala za to, kdybych ji zase mohla pochovat v náruči...zemřela bych pro ten jediný krásný okamžik s ní...bez ní jsem jen prázdná schránka bez smyslu života..bez naděje..bez lásky...jsem jen ubohá dívka...vystrašená z tohoto světa...a přitom tak mimo dění v něj samotném.....už nevím co dál dělat...zbývá mi už jen jediná věc... ti hajzlové doktorský budou za to platit co mi udělali a že nechali mou holčičku zemřít...nemůžu si pomoct...poskvrnili tím mou krev...a ta je dosud pořád stejná...dneska bude ten Den, kdy očistím své jméno a svou krev... už asi do Tebe nikdy nenapíšu, za co se Ti velice omlouvám, ale myslím, že už nebudu mít možnost napsat do Tebe...Takže sbohem, můj jediný dobrý příteli...

Navždy Tvá „Slečna Nemožná“